

[Fiskeriministeren]

lige dele af indholdet i reguleringslovsforslaget, og det er også sådan, at en lang række af de ting, der nu er samlet i reguleringsloven, er foranstaltninger, der i forvejen er til rådighed i kraft af anden lovgivning og i kraft af kombination af gældende lovgivning og indgåede internationale aftaler. Jeg tror, det er nyttigt, at vi samler tingene i en reguleringslov, således som det er foreslået med dette lovforslag.

Det er mit indtryk, at hovedproblemet for de ordførere, der har været betænkelige, har knyttet sig til den mulighed, der efter lovforslaget er for at give individuelle licenser. Der er i hvert fald nogle situationer, hvor man tydeligt ser, hvor nødvendigt dette er. Ingen anfægter eksempelvis behovet for, at vi udliciterer den rejekvota, vi har ved Grønland på enkeltbåde; det er simpelt hen nødvendigt, hvis der skal være et rentabelt fiskeri dér.

Jeg vil endvidere pege på en anden situation, hvor vi har kunnet klare os igennem i kraft af frivillige aftaler. Vi har et ret begrænset sildefiskeri i Skagerrak. Hvis der var frit fiskeri, ville der ikke være til mange fisketure, med det antal notbåde vi har til rådighed. Ingen, hverken fiskerne eller samfundet, kunne være tjent med, at der ikke var en styring og en regulering af dette fiskeri, i hvert fald ned på kategorier af både. Det lykkedes gennem frivillige aftaler, men stod vi i en situation, hvor sådanne enten ikke kunne indgås, eller hvor en af parterne ikke overholdt den indgåede aftale, eksisterer der ikke nogen hjemmel for at foretage denne regulering. Jeg kan også sige, der ikke foreligger nogen muligheder for at øve sanktion over for dem, som ikke ville overholde en sådan.

Jeg kunne fortsætte, men det kommer vi nok til under udvalgsarbejdet, og det vil jeg være meget parat til. Jeg kunne også nævne relationerne til de både, som får licens til fiskeri i tredjelandsfarvande, og hvor tendensen jo er klar i retning af, at der ikke gives licenser til flere både end svarende til den fiskemængde, man får adgang til at tage, f. eks. i norsk zone. Det må være åbenbart for alle, at vi ikke kan undgå at foretage visse begrænsninger i de pågældende licenshaveres adgang til fiskeri på vore egne kvoter i EF-farvandene.

Jeg har noteret mig de synspunkter, der har været fremført både i dag og i den of-

fentlige debat angående bestemmelsen i reguleringslovsforslagets § 9 om nedsættelse af et rådgivende udvalg. Der er her spurgt om – jeg tror, det var hr. Svend Andersen, der spurgte – hvorledes dette udvalg skulle fungere i forhold til de enkelte paragraffer. Dertil vil jeg gerne sige, at når § 9-udvalget ikke i lovforslaget er knyttet til bestemte paragraffer, hænger det sammen med, at det har været min forudsætning, at vi kunne have et tæt samarbejde om den fulde administration af denne lovgivning, altså vedrørende anvendelsen af hver enkelt paragraf i denne lovgivning.

Men jeg skal da gerne sige til hr. Kristen Østergaard, at de synspunkter, der har været fremført i den offentlige debat om dette spørgsmål, gør, at jeg tror, det vil være nyttigt, at vi med et ændringsforslag til lovforslaget markerer i forhold til de enkelte bestemmelser, at anvendelsen heraf og gennemførelsen af disse ting først kan ske efter forhandling med udvalget, således som det er fastsat i § 9, og det vil jeg være parat til at drøfte den nærmere udformning af under udvalgsarbejdet.

Jeg tror, det var hr. Svend Haugaard, der var inde på udvalgets sammensætning og lagde vægt på, at det fik en stærk islæt af erhvervsrepræsentanter. Dertil kan jeg sige, at det har det. Efter lovforslaget er de fem repræsentanter direkte fra fiskeriorganisationerne, og en 6. repræsentant er også fra fiskeriet, nemlig lønmodtagerrepræsentanten. Jeg skal gerne give tilsagn om, at også producentorganisationen bliver repræsenteret i udvalget, og det vil sige, at vi er oppe på, at 6–7 af repræsentanterne i det 10 mand store udvalg er direkte involveret i erhvervet.

Det er også svar til hr. Kurt Hansen, som efterlyste en lønmodtagerrepræsentant. Jeg har foreslået, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd er repræsenteret i udvalget. Det, der har været tradition for i udvalg af denne karakter, er, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har overladt til SiD som den direkte involverede part at udpege den repræsentant, som skal tiltræde udvalget; det vil formentlig også ske i dette udvalg.

Det har har ikke med lovforslagets formulering været min hensigt at begrænse det samarbejde, som er opbygget mellem erhvervets organisationer, ministeren og ministeriet. Jeg tror, jeg har lov til at sige, at vi under